

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1053/2019
05.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ББ, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3692/2018 од 25.12.2018. године, на седници одржаној 05.06.2019. године,

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3692/2018 од 25.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3692/2018 од 25.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 317/18 од 26.07.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је проширење тужбе на новотуженог ББ. Ставом другим изреке, делимично је усвојен прецизирани тужбени захтев па је обавезан тужени ББ, да солидарно са туженим ВВ, у односу на којег је донета правноснажна извршна пресуда П1 3/2015 од 28.10.2016. године у овој правној ствари исплати тужиоцу на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде зараде за рад у сменама одређене месечне износе са законском затезном каматом све ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је део прецизираног тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени ББ из ..., да тужиоцу солидарно са туженим ВВ, у односу на којег је донета правноснажна извршна пресуда П1 3/2015 од 28.10.2016. године у овој правној ствари, исплати тужиоцу на име разлике између исплаћене припадајуће накнаде зараде за рад у сменама, накнаду за новембар 2011. године у износу од 6.335,22 динара са законском затезном каматом почев од 15-ог у текућем месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да поред већ досуђених трошкова поступка по пресуди П1 3/2015 од 28.10.2016. године, исплати на име трошкова поступка тужиоцу износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде до коначне исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3692/2018 од 25.12.2018. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, није дозвољено проширење тужбе тужиоца на туженог ББ. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка као неосновани.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени, јер позивање тужиоца на изузетну дозвољеност ревизије, из разлога што суд није дозволио субјективно преиначење, односно проширење тужбе на новоосновано Предузеће ББ, не значи да се ради о погрешној примени материјалног права, већ о примени материјално-процесног права из члана 205. ЗПП, којим је регулисан правни институт субјективног преиначења тужбе, из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити с позивом на члан 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Тужба у овом спору ради исплате накнаде разлике у заради поднета је дана 12.01.2015. године.

Како се ревизијом добија правилност другостепеног решења којим није дозвољено субјективно преиначење тужбе у односу на ББ из ..., ревизија тужиоца није дозвољена имајући у виду да се таквим решењем правноснажно не окончава парнични поступак.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић